

PANEVĖŽIO VYSKUPIJOS KURIJA

Upytės g. 3, LT – 35248 Panevėžys,
tel. 8 – 45 – 43 51 56, el. p. kurija@paneveziovyskupija.lt

Velykinis sveikinimas

2023 04 07

Panevėžys

Broliai ir seserys Kristuje,
nuoširdžiai sveikinu jus visus su *Kristaus Prisikėlimo švente, švente alsuojančia nesibaigiančio gyvenimo viltimi!*

Negandose ir iššūkiuose paskendęs pasaulis yra išsiilgęs Gerosios Naujienos, kuri skelbia, kad žmogaus gyvastis nepražūva, bet laikosi Priskėlusiamie Viešpatyje.

Paradoksalu, tačiau Velykų rytą pagrindinė žinia, kuri pasiekia Jėzaus bičiulius yra apie nužudyto Kristaus kūno nebūvimą kapo rūsyje. Juk moterys labai nekantriai, dar ankstų rytą buvo nusiskubinusios prie kapo, idant pateptų aliejais kūną ir atbaigę ritualą galutinai palaidotų tai, kieno lemtis buvo sunykti kape. Prie Jėzaus kapo kaip ir prie kiekvieno žmogaus kapo artimuosius vedė dėkingumo ir pagarbaus atminimo jausmai, kurie dar nebuvo išblėšę po bendrų gyvenimo patirčių. O juk žmogaus patyrimuose esti įvykių, kurie yra verti „prisikėlimo“ vardo.

Žmogus išgyvena periodus arba įvykius, apie kuriuos mes natūraliai sakome: „pakilo“, „prisikėlė“, „sugrįžo“, „atgijo“, „atsigavo“ ir pan. Esu tikras, kad tokių atvejų žinome kiekvienas. Žmogus išgyveno sunkią ligą, arba atsigavo po tragiško autoįvykio. Nepagydomos ligos diagnozės palaužtas žmogus, galiausiai sužinojo, kad įtarimai nepasitvirtino. Ilgą laiką priklausomybėje skendęs žmogus, vieną dieną sugrįžta prie susižavėjimo ir savigarbos verto gyvenimo būdo. Žmogus pakilęs iš tokios duobės atsigauna ir sugrįžta į visavertį gyvenimą šeimoje, darbe, bičiulių rate. Mes sakome: jis pakilo! Arba politikas, ar sportininkas, kuris patyrė didžiulį pralaimėjimą, tuomet daugeliui atrodo, kad jo istorija yra jau baigta, bet nutinka, kad daugeliui netikėtai jis sugrįžta su neįtikėtina sėkme. Mes sakome: jis sugrįžo!

Tolstojus parašė romaną pavadinimu „*Prisikėlimas*“. Už tokio pavadinimo autorius paslėpė vieną istoriją, kuri atskleidžia atpirkimą iš blogio. Ten vienas žmogus ryžtasi paaukoti savo socialinį statusą ir karjeros pasiekimus, kad atitaisytų jaunystėje padarytą didelį neteislingumą vienai merginai.

Kiekvienas panašus nutikimas, kuris ištinka žmones, mums padeda kažką suprasti ir apie Kristaus Prisikėlimą bei Jo pažadą: „*aš iškeliauju ir vėl grįšiu pas jus*“. Tas *Credo* postulatą „kėlėsi iš mirties“ kalba ir apie sugrįžimą į gyvenimą, apie nugalėtą priešą, apie blogį nugalėtą gerumu. Jei tad yra daug mažų ir simbolinių prisikėlimų kasdienybėje – taip pat mūsų gyvenime –, tai taip yra, nes įvyksta Kristaus Prisikėlimas. Jis yra priežastimi visų ir visokių prisikėlimų: gyvenimui, vilčiai, nekaltumui, meilei.

Per tokias prielaidas galime artintis prie Viešpaties Velykų, apie kurias Evangelija pasakoja, kad moterims atskubėjus prie kapo, jos išgirdo: „Jis prisikėlė!“ Tokia žinia pirmą

kartą nuskambėjo pasaulyje! Moterims, žvelgiančioms į kapo rūšį angelas ištare: „*Nenusigąskite! Jūs ieškote nukryžiuotojo Jėzaus Nazarėno. Jis prisikėlė*“. Galime tik įsivaizduoti kas vyko išgirdus šiuos žodžius: moterys ūmiai pasileido nuo kapo uolos žemyn, link aukštutinio kambario Jeruzalėje, kur glaudėsi mokiniai. Visi turėjo būti pripildyti antgamtiško patyrimo.

Prisikėlimo tikrovė įsiveržė į pasaulio istoriją taip, kad jau niekas jos negalės atšaukti iki pat laikų pabaigos. Ši viską nuplaunanti banga pasiekė ir mus. Yra žmonių, kurie perka laikraščius, perskaito daugybę įvairių naujienų, tačiau jau kitą dieną tos naujienos keliauja į krosnį, nes mus pasiekia naujos žinios ir taip kaskart nutinka su šio pasaulio naujienomis, o Kristaus Priskėlimo žinia šiandien yra vėl šviežia kaip ir aną kartą kai Jėzaus bičiuliai išgirdo: „*Jėzus Kristus, nukryžiuotas, kėlėsi iš mirties*“.

Be istorinių liudijimų apie prisikėlimą daug svarbesnis faktas yra tas, kad Kristus yra gyvas. Jis gyvas ne todėl, kad mes Jį darytume gyvu savo kalbomis apie Jį, bet kad Jis mus palaiko gyvais, ir Viešpats teikia prasmę mūsų dienoms, mūsų džiaugsmams, mūsų darbams ir iš mirties veda į prisikėlimą. Šv. Augustinas sako: „*Velykos yra perėjimas: pereinama, kad įžengti į pasaulį, kuris nepraeina*“. Mano kaip krikščionio tapatybė yra būti pervestu iš to, kas praeina į tai, kas tveria amžiais. Viešpats mums pažadėjo: „*Aš sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu*“. Tad žmogaus kapas, kurį nuo kūrinių aušros gaubė šaltis ir tamsa buvo atvertas visiems, kurie nenori jame pasilikti. Mūsų istorija daugiau nebežino *mirties visiems laikams*, nes gyvybė švenčia pergalę. Hipono šventasis primena pamatinę sąlygą tokiai patirčiai pasiekti: „*Prie Kristaus prisiliečia tas, kuris tiki į Kristų*“.

Buvo tokių, kurie apie Jėzaus mokinių patirtis kalbėjo, jog tai jų haliucinacijos, bet įsivaizduojamos vizijos dažniausia ateina pas tuos, kurie jų laukia ir intensyviai ieško, tačiau mokiniai po Didžiojo pentadienio patirties nebesitikėjo visiškai nieko. Nežiūrint mokinių prarastų bet kokių lūkesčių, vėliau apaštalas Paulius atpažįsta visa ko priežastinę „prisikėlimo galią“. Kristaus Prisikėlimas yra dvasiniam pasauliui tai, kas buvo „didysis sprogimas“ fiziniam pasauliui pagal modernią teoriją. Tai toks Dvasios išsiliejimas, kuris visatai davė tą perkeičiantį judesį, kuris tęsiasi ir šiandien, nežiūrint didžiulio laiko atstumo. Pašalinus iš Bažnyčios tikėjimą prisikėlimu – viskas sustotų, viskas užgestų, taip kaip tai nutinka namuose dingus elektros srovei.

Šiandien įsidėmėkime Šv. Pauliaus žodžius: „*Jeigu lūpomis išpažinsi Viešpatį Jėzų ir širdimi tikėsi, kad Dievas jį prikėlė iš numirusių, būsi išgelbėtas*“. Juk visi pripažįsta, kad istorinis Kristus mirė – tiek pagonys, tiek agnostikai, tačiau tik krikščionys tiki, kad Kristus ir prisikėlė.

Brangūs tikėjimo žmonės, Velykų šventė mus skatina drąsiai lūpomis išpažinti, kad Jėzus prisikėlė ir dėka Jo mes esame pašaukti įžengti į tikrovę, kuri nebepraeis.

Džiugios Kristaus Prisikėlimo šventės!

✠ Linas VODOPJANOVAS, OFM
Panevėžio vyskupas